Ч. 281. Четвер, 29 (16) грудня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(До ситуациї в Австро-Угорщинї. — Сензацийний указ царя Николая. — З Марокка. — Росийско-японьска війна.)

Деякі вімецкі ґазети заповідають якусь несподіванку полїтичну в нашій половинї держави, але якого рода має она бути, годї знати. Кажуть іменно, що правительство не сподїває ся поліпшеня відносин парляментарних, а нових проб вже не хоче робити і длятого рішило ся відповідно до хвилї поступити. Від кількох днїв ходять якісь глухі вісти, котрі годї пр вірити. Кажуть іменно, що президент мінїстрів др. Кербер хотів би дуже на якийсь час випочинку, бо нездужає на жолудок і навіть готов би подати ся до димісиї, але ледви чи Є. Вел. Цїсар згодив би ся на то. З другої же сторони доносять, що чутку о димісиї кабінету треба уважати за зовсім безосновну.

Угорска палата послів збирає ся нинї на засїдане і від того, як нинї поступить собі угорска опозиция, буде зависїти, чи парлямент буде розвязаний, чи нї. Загально сподївають ся, що ґр. Тіса ще раз відкличе ся до парляменту, але єсть богато таких, котрі кажуть, що парлямент буде без відьлвку відрочений. Опозиция лагодить ся на всякий случай до нових виборів, а єї комітет екзекутивний занимив ся вже вчера іменованєм кандидатів.

Сензациєю дня став ся **указ царя Николая, виданий до сенату о проєктї доповненя порядку державного.** Сензацийний став ся він не так задля свого змісту, як задля того, що появив ся в пору, коли найінтелїґентнїйші і найспокійнїйші верстви чисто російскої суспільности стали рішучо домагати ся зміни теперішного устрою державного. Домаганя ті мусїли очевидно виступити з великою силою, коли цар видів ся спонуканим так скоро відповісти. В своїм указї цар не богато обіцює а передовсім каже виразно, що не думає відступити від самодержавної власти а хоче лиш скріпити єї відповідними реформами. Се може й найважнїйша постанова в указї. Але поки що годї розбирати критично зміст того указу, не знаючи єго докладно. Може бути, що телеґраф передав нам зміст того указу в дечім трохи неясно, длятого з близшим єго поясненєм мусимо трохи підождати а поки що подаємо єго лиш коротко.

Цар каже насамперед, що показує ся потреба управильнити спосіб житя найчисленнїйшого в Росиї стану селяньского і длятого приказує, щоби загальним законодавством була забезпечена доля селяньского стану а дальше каже: 1) щоби були пороблені успішні заряджєня для **охорони повної сили закона, яко найважнїйшої підпори трону і самодержавія**; 2) щоби місцевим інституциям подати можливо розширену участь в адмінїстрациї добра публичного, надаємо їм в тій цїли конечну самостійність. Крім дотеперішних земств повітових і ґубернїяльних мають бути утворені ще й місцеві на менших обшарах; 3) щоби була забезпечена відповідна самостійність заряджень судових; 4) щоби старано ся о заведенє державного обезпеченя робітників; 5) щоби права приватних осіб були лиш в тих случаях обмежені, коли дійстно єсть загрожена безпечність держави; 6) щоби була забезпечена терпимість в справах віри і длятого мають бути усунені на виразно в законї наведені обмеженя; 7) має бути переведена ревізия обмеженя прав чужинців і підданих до деяких обшарів; треба задержати лиш ті, котрі конечні в інтересї держави і хосенні для народу російского; 8) злишні обмеженя в справі праси мають бути усунені з дотеперішних розпоряджень і право друкованого слова має бути ясно означене, щоби праса одержала через то можність сповнюваня своєї висшої задачі.

---

22)

Росийско-японьска війна від єї початку аж до битви під Ляояном.

(Написав К. Вербин).

(Дальше).

Ми вийшли поза браму в старім хіньскім мурі та взяли ся на гостинець і пустились поволи почерез окопи на Золоту Гору, куди іде дорога на Електричну скалу і звідки видко на море. Наші батериї, внутрішний рейд, „Ґіляк“, „Отважний“ за горою; чути лиш, як безнастанно стріляють. То несе ся гук 15- і 20-центиметрових пушок, то лоскіт скорострільних пушок. Нараз показує ся далеко на мори червоне око — і знов темнота. Понад головами щось свище. То вже не причуває ся; то таки дійстно, направду свище. Крізь щілину між скалами летять кулї і кусні ґранатів. Ми ідемо скоро. Гора піднимає ся стрімко. Дуже тяжко іти по каміню, тяжко віддихати. Ми аж упріли, боїмо ся спізнити ся. Боїмо ся, що перестануть стріляти і неприятель відступить ся.

Виходимо. Жовнїр на вартї відзиває ся до нас і каже показати собі перепустку. Кличе команданта і ми вилазимо по сходах на вал. Там вже множество вояків і офіцирів. Панцирних кораблів не видко, лиш торпедовцї і брандери. З валу видко всї фронтові побережні батериї, стацию сиґналову, цїлий рейд. Як-раз в споді стріляє безнастанно „Електрична“, на ліво далеко „Хрестова батерия“, а близше „Середна“; Хінцї назвали єї „Жабяча“. На право „Тиґрова батерия“. З рейду стріляють „Ґіляк“ і „Отважний“ а понад них „Аскольд“. До в'їзду підпливає брандер. В сьвітлї рефлектора виглядає він білий. На него стріляють, він стає; потапає поволи. Скорострільні пушки починають стріляти на лодки з людьми.

Рефлектор з електричної скали над зовнїшним рейдом пускає своє сьвітло на всхід. Лучі порушають ся, стають, вишукали ще один корабель призначений до затопленя. Крізь дальновид видко єго зариси. І знов розпочинає ся канонада з подвійною силою. Брандер жене повною силою. Всї рефлектори пускають на него своє сьвітло. Він вже близько; можна єго розпізнати голим оком. Видко машти комини, прорізані филї а навіть дим. Кулї сиплють ся градом на него. Довкола сиплють ся искри, піднимають ся стовпи води.... „Ґіляк“ гасить свої рефлектори. Брандер стає; він збив ся з своєї дороги. Сьвітло рефлекторів так ловить залогу за очи, що она не видить нїчого. З брандера летить ракета в гору; друга зриває ся і летить мов змия на воду. Третя ракета піднимає ся ще висше як перша. Брандер завертає на право, починає стріляти з переднього кінця і жене стрілою на електричну скалу. Великі батериї перестають стріляти, бо корабель зійшов їм з мети. Із Золотої Гори не видко вже нїчого. Чути лиш серед темноти стрілянє із 48 центиметрових і польних пушок. Они замовкли а тепер чути знов пуканину скорострільних пушок.

При в'їздї видко вершки маштів і коминів давнїйше і тепер затоплених японьских брандерів і наших кораблів. Один японьский поклав ся боком, два стоять просто на пісковій лаві. Цїле кладовище кораблів.... На однім маштї видко сьвітло. Кажуть, що то горить на малім містку. Та нї, сьвітло блисло на горі, в долинї, на право, на ліво. З „Ґіляка“ зачинають стріляти. Звідтам ліпше видко: то ще неушкоджений японьский корабель дає своїм ліхтарнею сиґнали. Рівночасно з „Ґіляком“ почали стріляти й скорострільні пушки з берега. Тисячі куль летять на Японців. Сьвітло ліхтарнї порушає ся рівномірно; порушає ся довго. Наконець і оно погасло.

Сьвітло рефлекторів побережних батерий шукає лодок на мори. Знайшло одну. Люди в ній роблять веслами з цїлої сили. Лодка навертає поза електричну скалу. Пливе на широке море в ту сторону, де далеко видко червоні очи; із скали стріляють шрапнелями із скорострільних пушок. Олов'яний і сталевий град засипує лодку. Видко, як кулї хлюпають спадаючи у воду. В лодцї сидять неприятелї. Они прийшли, щоби замкнути нашій фльотї виїзд на океан. Підчас давнїйших атаків удало ся неодному виратувати ся. Ті, що щасливо вернули, прийдуть знову. Прийдуть досьвіднїйші люди, котрі знають, де в'їзд до пристанї, де ще лишили ся ворота.... Та нї! Крізь дальновид видко, як число гребцїв зменшає ся, як люди падуть з лодки у воду. Гребе ще лиш один.... Та й єго весел вже не видко....

Рефлектор хрестової батериї спинив ся. В єго сьвітлї видко, як торпедовець жде на свою лодку. І знов гримнули 25 центиметрові пушки. Біляві хмари диму вкрили торпедовець.

Для переведеня великих переобразовань внутрішних, які мають вже в найблизшій будучности наступити — каже цар — має бути вибраний комітет міністрів а о дальшім ході справ, які приготовляють ся, має комітет повідомити царя.

Відносини межи Мароккем а Францією стають що раз більше напружені і можна майже на певно сказати, що не обійде ся без конфлікту. Султан рішив ся позбутись протекторату Франциї, а магометанські духовники проповідують сьвяту війну против Франциї. Після вістий, які одержали в Парижи з Марокка, ситуация стала дуже поважною. Мимо того однакож зачувати, що Франция не буде ані демонструвати, ані не вишле свое войско до Марокка, лиш забере вісім марокканьских міст портових, щоби тим способом зменшити доходи султана.

Японія зброїть ся знозу на великі розміри. Бюро Райтера доносить з Токіо, що місто се есть переповнене войском подібно як підчас вибуху війни. Вояки порозміщувані не лиш в касарнях, але й в приватних домах. Армія маршалка Оями має бути доповнена до пів мільона, а его артилерия має одержати величезну поміч. Получене зелізниче з армією манджурскою есть дуже добре. Подорож з Токіо до Ляояну тревае всего лиш 6 днів.

Новинки.

Львів дня 28-го грудня 1904.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс старших комісарів повітових: Юл Нападиевича з Дрогобича до Станиславова і Болесл. Несьвятовского з Золочева до Дрогобича; комісарів повітових Ів. Маевского з Тарнова до Бродів, дра Гуґ. Шварца зі Львова до Нового Санча і Стан. Холоневского з Нового Санча до Тарнова; концепіста Намістництва дра Жигм. Красуцкого з Турки до Вадовиць і практиканта концептового ц. к. Намістництва др. Ст. Висоцкого з Вадовиць до Подгуржа.

— **Обманець.** Пишуть до львівских ґазет, що якийсь обманець зі Львова, незвістного назвища, елеґантний, хороший, з великим чорним вусом, крутить ся по провинциї і витуманює від заможнійших людий гроші в той спосіб, що представляє ся як др. Свидерский, др. Плажек, др. Матіїв зі Львова, або инакше. В послідних часах вертів ся він по надвірняньскім, богородчаньскім і стрийскім повіті, а тепер поїхав імовірно в Станиславівщину. Доси не удало ся его приарештувати, отже поки що можна лише остеречи легковірних перед обманцем.

— **Новий помір Львова.** Послідний помір міста Львова, переведений в 1849 р., тепер не відповідає зміненим відносинам, тому з огляду на права власности показала ся потреба перевести новий помір. Згідно з резолюцією тамтогорічної буджетової комісиї зібрала ся недавно комісия вибрана в тій цїли. Ухвалено зладити трияньгуляційну сїть і визначити 750 постійних точок, до котрих навяже ся поліґонову сїть і на основі того можна буде приступити до поміру міста. По довершеню обох згаданих сїтий громада міста зверне ся до правительства з просьбою, щоби причинило ся фінансово до коштів поміру.

— **Алькоголізм у Франциї.** Пють у нас без міри і руйнують себе на майні і здоровлю — то правда. Але не лїпше й в инших краях, що стоять під взглядом культури і цивілїзациї висше від нас. У Франциї зачало пиянство ширити ся в послїдних часах особливо же по великих містах в так застрашаючий спосіб, що аж французский писатель Ове видїв ся спонуканим написати повість против пиянства під заголовком „Торговельник отруї". Тепер же виказала статистика, що на $38^1/_2$ мілїона жителїв у Франциї есть 464.556 шинків і що на кождого Француза припадає річно по звиш 18 лїтрів алькоголю, значить ся чистого спіритусу, все одно, чи він знаходить ся у горівці чи в винї або пиві. Але алькоголь то отруя і коли ей в так великій мірі через рік уживати, то чоловік мусить затроїти ся. Як би дійстно вся тота скількість алькоголю була розложена рівномірно на всїх Французів так, як би то виходило із статистики, то цїла Франция була би вже затроєна. А у нас хиба мало таких затроєних алькоголем? Лиш мало звертаємо на них увагу. От пияниця — кажемо — та й годі!

— **Жертва морозу.** В селї Клепарові коло Львова найдено вчера рано на дорозї трупа 35-лїтної Мариї Виницкої, жінки муляря. Як стверджено, Винницка вертаючи з міста до дому замерзла по дорозї.

— **Поворот російских дезертирів.** З Освенцима доносять, що кождого дня прибуває там з поворотом з Льондона по кількох російских дезертирів. За причину повороту подають нечувану нужду, яка панує в Льондонї і недостачу всякого заробку.

— **Великої крадежи риб** допустили ся невислїджені злочинцї перед лат. Рiздвом в Яржомбкові коло Бялої у тамошного властителя більшої посїлости дра Едварда Стонавского. Злодїї забрали з кади до 11 сотнарів всїлякої риби, переважно коропів, вартости звиж 1000 К.

— **Самоубийство дефравданта.** З Колошвару доносять: Листонос Іван Прикарский спроневірив лист, що надійшов з Будапешту з квотою 1500 К. Коли дефравдацию викрито, пійшло до мешканя Прикарского двох полїцийних аґентів, аби его арештувати. Однако Прикарский, побачивши через вікно аґентів, вибіг до огорода і вистрілом з револьвера позбавив себе житя.

— **Покусані скаженим псом.** З Катовиць на прускім Шлезку доносять: Перед кількома днями кинув ся скажений пес на родину одного з тутешних робітників і покусав 8 осіб. Позаяк не віддано покусаних зараз в лїкарску опіку, помер в короткім часї серед страшних мук отець родини з двойма дїтьми, а прочих пятеро покусаних занедужало також на скаженину.

— **Нову скорострільну пушку** пробовано оногди в Гаврі в присутности французского міністра війни, 50 членів комісиї, послів і ґенералів. Пушка була 240 мм. калїбру і стріляла автоматично 3 рази в мінутї до звільна посуваючої ся мети до 5.000 метрів віддаленя. Модель нової пушки так подобає ся війсковим кругам, що французке правительство зажадає в парляментї кредиту на реорґанїзацию артилериї.

— **Вирок на дефравдантів.** На банкового возного Єннера і спільників, котрі в лїтї с р. украли в союзнім банку ческих щадниць у Відни поверх чверть мілїона корон, запав дня 22 с. м. у віденьскім судї засуд Трибунал на основі рішеня судиїв присяжних засудив Єннера на 3 роки,

---

Хмари розступили ся. З торпедовця вже анї слїду. Потонув... Канонада скінчила ся. Чверть на пяту в ночи. Чуємо утому і студінь. Хотїло би ся сїсти та загріти ся. З „Гіляка" та „Отважного" несе ся грімке „Гурра!"

Підчас коли Японцї від сторони моря атакували Порт Артур і старали ся то виманити російску фльоту на широке море, щоби еї там знищити, то замкнути фльоту в пристани затопленими кораблями і підложеними мінами, Росияни старали ся за той час так укріпити се місто, щоби оно як найдовше могло ставити опір. Коли Японцї клали велику вагу на здобуте Порт Артура, о чім майже не можна сумнївати ся, то се була безперечно велика похибка японьских вождів, що они дали Росиянам аж кілька місяців часу укріпити ся і прибирати відповідні воєнні сили. Залога і жителї міста привикли вже були до японьских атаків і зносили бомбардоване зовсїм спокійно і холоднокровно. Катастрофа на „Петропавловску", хоч і як великий викликала сум, не відобрала Росиянам віри у власні сили і надію на остаточну побіду.

В послїдних двох місяцях укріплено місто так, що можна було мати надію, що оно буде могло ставити опір всяким атакам. Слабі точки від сторони моря і суші укріплено і узброєно пушками, залогу збільшено о скілько то лиш дало ся і заосмотрено кріпость у все потрібне так, щоби она могла держати ся хоч би й рік або й більше. Се очевидно було можна, бо кріпость від сторони суші була зовсїм отверта а манджурска зелїзниця доводила всего, що лиш було потреба. В день навіть нїчо не нагадувало, що кріпость знаходить ся у станї облоги. На бульварі грала музика а публика єї слухала. Реставрациї і склепи були через цїлий день отверті і досить людий до них заходило. Лиш в ночи вкривала місто глубока пітьма. Улицї були темні а в домах не вільно було сьвітити. Лиш рефлєктори з побережних фортів пускали без перестанку сьвітло на рейд. Кораблї і батериї стерегли ся тепер дуже вимо того, що в Порт Артурі можна було майже на певно знати, коли Японцї схотять виконати атак. Росияни в Порт Артурі виміркували борзо, що Японцї повтаряють свої атаки майже що дві недїлї. Цїлими тижднями наперед знали вже о тім Хінцї, довідуючись від Японцїв, і давали о тім знати до Порт Артура. Правильно також перед атаками появляли ся на мори пароходи з англійскими кореспондентами, а се було для Росиян знаком, що Японцї вже в найблизшім часї будуть атакувати. Але Японцї при кождім новім атаку держали ся щораз дальше від побережа з обави, щоби їх не засягнули російскі кулї. Не без того, що підчас атаку були й японьскі кораблї ушкоджені, але Японцї уміли удержати свої страти в тайнї. Кажуть, що підчас бомбардованя дня 15 цьвітня один їх кружляк затонув а один із найновійших кораблїв „Нїшін" або „Касуґа" був тяжко ушкоджений, але сего на певно годі було розвідати.

За той час, коли російска фльота в Порт Артурі мусїла стояти в пристанї безчинно, виступила в друге владивостоцка ескадра. Кружляки „Россія", „Громобой", „Богатир" і „Рурік" виплили дня 23 цьвітня досьвіта під командою адмірала Єссена на широке море. Кружляк „Рурик" вернув на другий день назад, підчас коли прочі кружляки поплили дальше на полудневий захід і дня 25 цьвітня рано станули може на яких пять морских миль далеко від заливу коло міста Гензана в Кореї. Адмірал Єссен вислав два торпедовцї під командою поручників Пеля і Максимова до заливу. Коли они о 11 год. рано заплили до заливу, застали там японьский торговельний пароход „Гоймару", що мав около 500 тон місткости. Залозї того корабля числом 30 людий позволено вийти на беріг, а тодї Максимов забрав папери і фляґи того корабля і розбив его торпедом та пустив під воду. По сім вернули торпедовцї назад до своєї ескадри. Того самого дня були в заливі коло Гензану чотири японьскі контрторпедовцї, але досьвіта відплили звідтам.

Пізно в ночи дня 25 цьвітня поплила була російска ескадра дальше і дня 26 цьвітня вечером около 6 години стрітила японьский пароход торговельний, що віз войскові запаси. Росияни задержали корабель, а забравши з него залогу, що складала ся з 15 Корейцїв і 12 Японцїв, висадили его у воздух. Поручник Колатнїков з „Громобоя" вложив до машини набій із стрільної бавовни і висадив корабель у воздух.

В ночи о 11 год. стрітила російска ескадра у віддалї яких 12 морских миль від заливу Плаксїна великий японьский пароход „Кіншумару" місткости 6000 тон. Корабель той віз для війска риж і инші артикули поживи, відтак 2000 тон вугля і мав на покладї 4 пушки Гочкіса та залогу зложену по части з войска, по части з хіньских робітників. Капітан корабля побачивши в ночи російску ескадру, гадав, що то японьска і дав їй сиґналами знати: „Везу вугле для нас". З російскої сторони відповіли на то: „Зараз станути!" Коли командант перевозового корабля побачив свою похибку, велів зараз спустити лодки і хотів з частию залоги втікати. Одну лодку Росияни зловили і взяли залогу в неволю. Прочої залоги на корабли не добачено, але пізнїйше в замкненїй каютї знайдено шість офіцирів від піхоти і їх переведено зараз без опору на кружляк „Рурик". Дальше знайдено 130 мужа піхоти, котрі однак не хотїли піддати ся Адміралу, що був віддалений від сего корабля на кілька морских миль, дав знак Росиянам, щоби уступили ся з него, а відтак кількома вистрі-

Вячеслава Ґотштайна на 2 роки, Франца Шедля на 1 рік, а Макса Байхбухнера на 8 місяців строгої вязниці. Украдені гроші, менше о яких 10.000 К, віднайдено, отже банк потерпів розмірно незначну шкоду.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа у Львові** дня 28 го грудня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 8·60 до 8·75; жито н. 6 60 до 6 75; овес 6·80 до 7·—; ячмінь пашний 6·50 до 6 80; ячмінь броварний 7·25 до 7·50; ріпак 10·50 до 10·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8 50 до 9·50; вика 6·80 до 7·—; бобик 6·80 до 7·25; гречка 7·50 до 8 —; кукурудза нова 8 75 до 8 90; хміль за 56 кільо 230 — до 240·—; конюшина червона 65·— до 80·—; конюшина біла 55·— до 65 —; конюшина шведска 60·— до 70 —; тимотка 24·— до 28 —.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Москва 28 грудня. Ректор тутешного університету оголосив, що з розпорядженя настоятеля округа наукового університет замкнено аж до початку слїдуючого півроку шкільного.

Вільно 28 грудня. В управі поліскої зелїзниці украли з головної каси скриню з 45.000 рублів.

Париж 28 грудня. Підчас ревізиї в помешканю Менардів (пасербиці Сівтона) знайдено флящинку вітриолю і другу флящинку з морфіною. Менард заявив, що мав намір сам собі житє відобрати. Морфіну записав лїкар єго жінці підчас послїдної її недуги. Знайдене завіщанє вказує на то, що Менард дійстно мав намір відобрати собі житя.

Мельбурн 28 грудня. Анґлїйский комісар для західної части Тихого Океана обняв за згодою короля островів Тонґа контролю над фінансовою адміністрацією на островах. Не здає ся, щоби Анґлїйцї за житя короля забирали ті острови.

Петербург 28 грудня. В уральскім окрузї вибухла джума. Перший случай проявив ся в якійсь родинї Кірґізів. Доси було 190 случаїв занедужаня.

Петербург 28 гтудня. Чутка о надужитях в товаристві Червоного Хреста зискує потвердженє через то, що в московских ґазетах появило ся завізванє судиї слїдчого, щоби зголосили ся ті особи, котрі з послїдних 4 лїт зложили жертви на Червоний Хрест.

Льондон 28 грудня. „Daily Telegraph“ доносить, що ліве крило російскої армії посунуло ся наперед. Фронт єсть на 65 кільометрів довгий. Урядово доказують, що росийска армія буде з початком лютого числити 600.000 (?) людий. Єсть плян, щоби тота величезна армія при помочи владивостоцкої армії обступила Японців зі всіх сторін. (Мабуть фантазия анґлійского журналїста, з браку „правдивих“ вістий з Чіфу).

Ню-Йорк 28 грудня. Всї приїзджаючі сюди кораблї були здержані в дорозї внаслїдок мраки і градів. Телєґрафічне сполученє єсть перерване внаслїдок снїгів особливо же межи Новим Йорком а Чікаґо. В Чікаґо лютить ся буря. Всї поїзди надходять з великим спізненєм. До декотрих портів не можуть кораблї заплисти внаслїдок мраки.

лами розбив корабель і затопив. Японцї не ратували ся, лиш стріляли до Росиян і ранили ще кількох з них, аж наконець затонули разом з кораблем.

Росияни взяли були в тім часї до неволї 183 Японців, а між ними 17 офіцирів і кільканайцять цивільних людий. Всїх взятих в неволю було разом 210. Вечером дня 27 цьвітня вернула ескадра щасливо до Владивостока. Взятих в неволю Японців привезено на другий день на беріг і вислано зараз зелїзницею до Никольска в Усурийскім краю. Японьска ескадра під командою адмірала Камімуря пустилась була за росийскою ескадрою в погоню, але задля великої мраки на мори не могла єї здогонити.

15. Подиї над рікою Ялу і перша битва на суши під Кюленченом.

Армія ґен. Курокого мала тяжку дорогу, заким станула над рікою Ялу і не дивота, що она потребувала майже два місяцї часу, щоби станути на границї Кореї і Манджуриї, де вже Росияни були укріпили ся. Гостинець, котрим машерувала японьска армія, треба було всюди направляти, рівнати і розширяти. Сею роботою займали ся піонїри. З росийских жерел, іменно же із звітів росийского ґенерального штабу довідуємо ся, що аж дня 22 цьвітня спостережено, що Японцї розміщують малі відділи свого войска на лївім (корейскім) березї ріки далеко горі рікою. Більші відділи уставлено напроти міста Віджу. Дня 23 цьвітня почали Японцї маленькими відділами переходити через ріку на правий (манджурский) бік. Дві компаниї і малий відділ кавалериї перейшли були через ріку. Дня 24 цьвітня почали надходити вісти, що неприятель лагодить ся коло Віджу, Тюренчену (або Кюленчену) і Чандзеку, отже в трох місцях, переходити через ріку. Дня 25 цьвітня наспіла вість, що Японцї ставлять міст через всхідну розтоку ріки напроти Кюленчена і коло Сяопусідзе. Около 3 год. по полудни того самого дня заняли они остров на рiцї. Коли в ночи на 26 цьвітня 1500 Японців перейшло на один остров, положений напроти села Синдзяку, стали росийскі стрільцї стріляти на неприятеля, мусїли однак в виду переваги неприятеля уступити ся. Они на лодках переплили на правий беріг та ідучи берегом попід стрімку стїнку вузкою стежкою, стріляли раз враз на неприятеля. Росийскі стрільцї стратили тодї свого команданта поручника Семенова і 18 людий.

Дня 26 около пів до 4 год. рано почала ся борба на островах напроти села Кюленчена. Кулї з росийских пушок розбили міст поставлений Японцями через всхідну розтоку ріки до острова Сомалїнда, а Японцї були змушені перевозити своя войско на понтонах на полудни від Віджу. Около 12 год. в полудне почав один японьский відділ з батериєю переходити до Кюленчена. Він попав ся в огонь росийскої артилериї і мусїв назад вернути за ріку. Дня 27 цьвітня перейшли були три японьскі баталїони о 9 год. вечером через всхідну розтоку ріки коло села Матусео. Дня 28 цьвітня показало ся, що Японцї обсадили остров коло села Сяндзяку і уставили свою патрулю на правім березї ріки. Росийскі войска держали свої становища на правім березї ріки.

Із сего звіту росийского ґенерального штабу можна вже зміркувати, не знаючи навіть місця, де се діяло ся, як осторожно брали ся Японцї до переходу через ріку то тут, то там, очевидно на то, щоби закрити головне місце свого переходу.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає Адам Креховецкий

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).